

Όσιος Παμβώ: Κύριε, μη με δοξάσης εδώ στη γη

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Αββάς Παμβώ, Σχέδιο Ράλλης Κοψίδης από τον Μέγα
Συναξαριστή της Εκκλησίας, μήνας Ιούλιος, τόμος ζ'.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Τρία ολόκληρα χρόνια, λένουν οι Πατέρες, προσήχθετο ο Όσιος Παμβώ και έλεγε:
- Κύριε, μη με δοξάσης εδώ στη γη.

Και τόσο τον εδόξασε ο Θεός για την ταπείνωσί του, που το πρόσωπό του έλαμπε σαν τον ήλιο και πολλές φορές δεν μπορούσαν να τον βλέπουν οι συνασκηταί του.

Το ίδιο χάρισμα, να λάμπουν οι μορφές τους, είχαν ο Όσιος Σισώης και ο Αββάς Σιλουανός.

Διηγείτο ο αββάς Ιωάννης ο Κολοβός για κάποιο Γέροντα Πνευματικό, που είχε μεγάλη φήμη στην πόλι, πως πήγε και κλείστηκε σε μια σπηλιά πολύ βαθειά στην έρημο για ν' αποφύγη τη δόξα των ανθρώπων.

Κάποτε τον ειδοποίησαν πως ένας ετοιμοθάνατος φίλος του τον γύρευε να εξομολογηθή.

- Ας αφήσω να νυχτώση, συλλογίστηκε ο Γέροντας, για να μη με ιδούν οι άνθρωποι και με τιμήσουν.

Σαν βράδυασε και βγήκε από τη σπηλιά του, δυο Άγγελοι παραστάθηκαν δεξιά κι' αριστερά του με λαμπάδες αναμμένες και τον συνώδευαν σ' όλη του την οδοιπορία.

Οι κάτοικοι της πόλεως, που είδαν το παράξενο εκείνο φως -τους Αγγέλους δεν τους έβλεπαν- βγήκαν από τα σπίτια τους και υποδέχτηκαν τον Όσιο με ζωηρές εκδηλώσεις.

Όσο εκείνος από ταπεινοφροσύνη απόφευγε τη δόξα, τόσο τον τιμούσε ο Θεός.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την Πατερική σοφία», έκδοση της Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητος «Λυδία», Θεσσαλονίκη 1987.

<https://bit.ly/3yakjRA>